

N:o 197.

Af herr **N. Rosengren**, om tillägg till förordningen angående kyrkostämman m. m.

Enligt Kongl. Maj:ts nådiga förordning om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 § 23 är pastor i församlingen sjelfskrifven ordförande i kyrkorådet och skolrådet.

Utom andra skyldigheter ålägger § 31 i nämnda förordning ordförande bland annat tillse, att räkenskaperna öfver de medel, som kyrkorådet och skolrådet omhänderhafva, ordentligen föras i enlighet med de föreskrifter, kyrkostämman meddelat. Det tillkommer honom således att öfva kontroll öfver kyrkorådets och skolrådets räkenskapsföring.

Med ordförandeskapet synes deremot icke förenad någon som helst skyldighet att omhänderhafva de under kyrkorådets och skolrådets förvaltning ställda medlen eller att deröfver föra räkenskaper.

Också stadgar ifrågavarande förordnings § 33, att en hvar ledamot af kyrkorådet och skolrådet ansvarar gemensamt med de öfriga för de medel, detsamma under sin förvaltning haft, äfvensom för de säkerhetshandlingar, mot hvilkas antaglighet han icke till protokollet gjort anmärkning. Här af framgår påtagligen, då intet förbud deremot förefinnes, att de för medelsförvaltningen gemensamt ansvarige ledamöterna jemväl ega frihet att gemensamt utse sin kassaförvaltare och räkenskapsförare.

Det oaktadt lära de flesta kyrkoråd och skolråd å landsbygden samt ett ej ringa antal i synnerhet i våra mindre städer hittills uraktlåtigt att begagna sig af denna för handen varande frihet.

Hos somliga har nemligen den åsigten gjort sig gällande, att begagnandet af densamma skulle innebära ett misstroende mot ordföranden, som hittills af ålder fullgjort dessa kyrko- och skolrådets åligganden, andra åter hafva helst velat undandraga sig de med dessa uppdrag förknippade besvär, medan åter andra saknat kännedom om förefintligheten af omförmälda frihet, då den icke varit i förordningen uttryckligen påbjuden.

Emellertid har ordföranden i dessa fall i så väl kyrkorådet som skolrådet utöfvat bemälda befattningar, såsom om de varit oskiljaktigt förbundna med ordförandeskapet.

Men ordföranden såsom sådan har dock icke så få åligganden utöfver dem, hvilka han delar med öfriga ledamöter, och är för förvaltningen i lika mån som dessa ansvarig. Det vore därför ej mer än billigt, om öfriga ledamöter öfvertogo sådana för ordförandens egentliga befattning enligt lag främmande göromål som kassaförvaltarens och räkenskapsförarens, hvilka, då han utför dessa utan att vara der till formligen vald, derjemte väsentligen öka hans ansvar, enär ordföranden äfven är embetsman.

Om ock öfriga ledamöter i kyrkorådet och skolrådet uti detta ordförandens särskilda embetsmannansvar mena sig ega en tillfredsställande garanti, förringas dock derigenom icke i någon mån deras egen ansvarsskyldighet i händelse af framträdande oegentligheter.

Under sådana förhållanden torde det ej kunna få anses vara med billighet och rättvisa förenligt, att kyrkoråd och skolråd till följd af vare sig långt för drivven grannlagenhet, blotta beqvämlighets-skäl eller bristande kännedom om en förefintlig rättighet skola kunna försätta sin ordförande och församlingslärare i en vida ofördelaktigare rättslig ställning än den, uti hvilken hvarje annan af öfriga ledamöter under enahanda omständigheter skulle komma att befinna sig.

Dylik torde icke kunna inträffa, om förordningen föreskrefve obligatoriska val af kassaförvaltare och räkenskapsförare i kyrkoråd och skolråd.

Jag tillåter mig därför på grund af det anförda vördsamt hemställa,

att Riksdagen för sin del måtte besluta sådant tillägg till Kongl. Maj:ts nådiga förordning om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, att årliga val af kassaförvaltare och räkenskapsförare i kyrkoråd och skolråd derigenom må göras obligatoriska.

Och anhåller jag, att denna min motion måtte remitteras till lagutskottet, som välvilligt torde formulera det yrkade tillägget och för detsamma inom nämnda förordning föreslå lämplig plats.

Stockholm den 28 januari 1893.

Nils Rosengren.